

ACCIO

SETMANARI DE POLÍTICA ART I LITERATURA

Any II (segona època)

Granollers, 1 de Novembre de 1931

Número 16

Redacció i administració: Prim, 87 — Número solt 15 cèntims - Trimestre, 2 ptes. - A fora, 2'50 ptes.

No s'admeten originals sense signatura.

De tots els originals en són únicament responsables llurs autors

Pas a les joventuts!

Dèiem en el nostre darrer article, en parlar del panorama polític local, que el revés de la medalla que ofereixen els joves estudiants, esperits oberts a totes les inquietuts polítiques i socials modernes, els quals ofereixen una bella perspectiva per l'avenir polític i intel·lectual de la nostra ciutat, hi ha encara tots aquells polítics *antiguo régimen*, per els quals, com deiem en una altra ocasió, tot ha passat en va.

Els aires viciats que s'han respirat sempre *Granollers endins*, els ha atrofiat els pulmons, per poder comprendre ara els aires que vénen de lluny, de pobles grans, i que ja comencen a fer erupció en la nostra ciutat sanejant l'ambient de putrefacció heretat d'una política baixa i tancada, i miserablement exercida.

L'establiment a la península ibèrica d'aquell vergonyós sistema governamental, la dictadura, feu possible, i necessari per el seu propi sosteniment, la creació d'aquells cacicats tan funestos i combatuts bentost el poble pogué exterioritzar el seu pensament.

D'aquell règim d'oprobri, s'establí en la nostra ciutat, en la qual sempre s'ha donat acollida a tot lo millor que s'ha escaigut posar-hi, un d'aquests cacicats, sota l'experta direcció d'un home que en política es digué de darrer nom Villà, i que per fer honor a una perfecta consonància amb la realitat, s'en hauria hagut de dir dels altres dos i tot.

D'aquella època de trista recordança, de persecucions i de vexacions, de la que els homes de l'Ateneu i bastants d'altres en podrien respondre, n'han restat en la vida política una colla d'homes, els quals per vergonya nostra hi ha encara qui després de les experiències, els dona crèdit en les seves moxigangues i els presta suport, per mantenir-los en una situació d'on biològicament en fóren trets el dia que el poble recobrava part de les seves llibertats ofegades sota les dictadures.

Aquests homes continuen imposant normes i censurant actituds com si el seu passat no fos prou deplorable, per si tinguéssim dignitat, tancar-los en un silenci de contricció per tota la resta de la seva vida.

Vivim temps nous, respirem aires nous, i ens disposem a petjar els camins fressats per els pobles capdavanters de la civilització en l'ordre polític i social, per lo tant no podem permetre que allà on precisament comença la nostra marxa endavant, hi continui vegetant políticament les desferres d'aquell sistema caciquil causa fonamental del nostre endarreriment.

La política no admet apartats on sols s'hi fagi política de poble. Això era possible en l'època proteccionista de les dictadures i dels cacics, però avui havent recobrat la seva humana significació amb tota la seva plenitud de drets i deures, sols pot ésser exercida, fins i tot del llogaret més apartat, de cara al màxim benestar de la Humanitat.

Cal doncs bandejar tots aquells exclusivismes atrofiats, si és que l'empenta vers un estat de perfecció no fos prou per arraconar-los per sempre.

Pas, doncs, a les joventuts!

DOMÈNEC COLOMER